

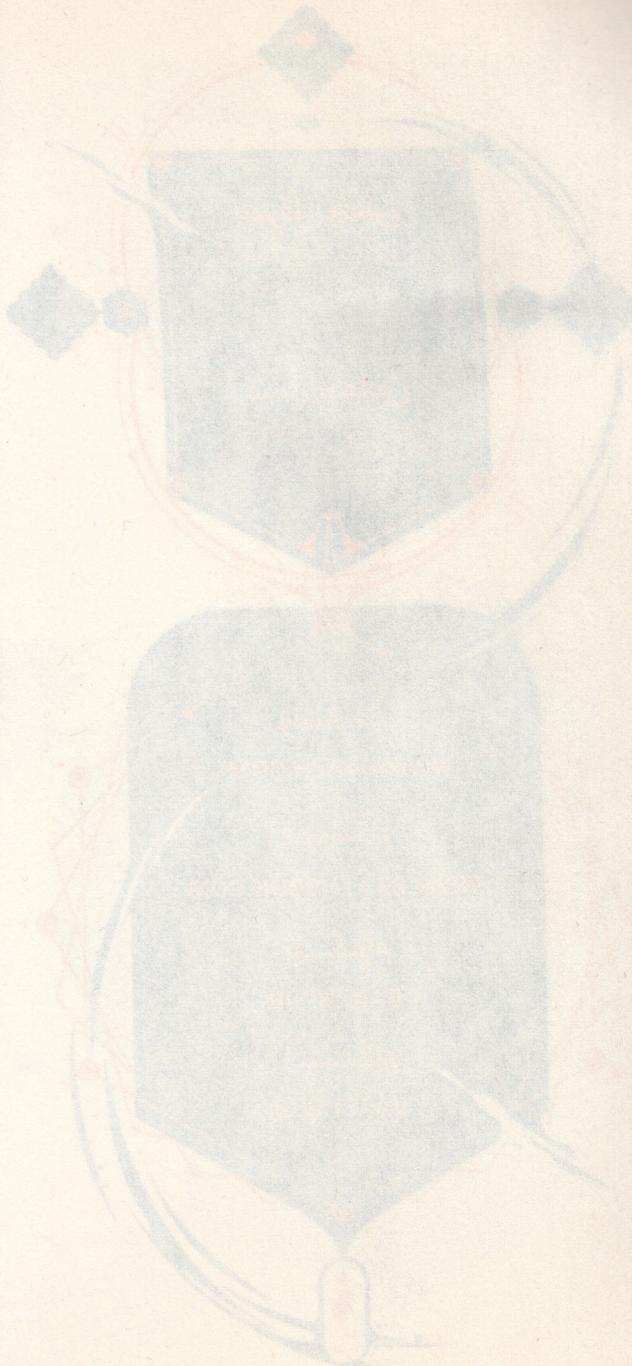
فصل اول

میرا^۱

دارم اشتباه می‌کنم.

هنوز جلوی درگاه سیاهچال قصر دوناتی^۲ هستم اما از همین حالا
می‌توانم تغییر حس ونترالی^۳ را، مثل تاریکی یک طوفان که رفته‌رفته
نژدیک می‌شود، لمس کنم اما به جای اینکه کنار وینتری‌هایم^۴ بایستم و
بجنگم، مردی را که جلویم است، دنبال می‌کنم.
و تازه اصلاً نمی‌دانم کیست.

هر نگهبانی که ممکن است بیرون سیاهچال مستقر شده باشد، حالا
به سمت آشوب تصرف کشور به دست رلین^۵ کشیده شده است. چپ و
راست مان پر از اتاق‌هایی است که آنقدر دور هستند که افراد درون‌شان

¹ Meira

² Donati

³ Ventralli

⁴ Winter

⁵ Raelyn

اندازه‌ای که به نظر می‌رسه هم ناگهانی نیست. در ضمن شما باید بهتر از هر کس دیگه‌ای بدونین که انتخاب شگفتی به جای ترس چقدر آسونه.» «من؟ بهتر از هر کس دیگه‌ای؟» کلمات در گلویی گیر می‌کنند. «چطور ممکنه شما از چنین چیزی خبر داشته باشین؟» «واقعاً می‌خواین الان دراین‌مورد صحبت کنیم؟» با باریک کردن چشمانش، زخمی را که از شقیقه‌ی راست تا چانه‌اش کشیده شده است، چروک می‌کند. «کاشکی حداقل می‌ذاشتین از خطر مرگ خارج بشیم بعد برآتون توضیح می‌دم...» شمشیرهایی بهم می‌خورند و سربازی از انتهای راهرو فریاد می‌زنند. روز بدون اینکه منتظر پاسخ من بماند، در راهرویی می‌پیچد و مجبور می‌شوم سکندری خوران دنبالش بروم.

باید دنبال این مرد عجیب و غریب و اهل پیزلى^۱ راه بیفتم - باید به ماتر^۲ کمک کنم وینتری‌ها را از سیاهچال نجات دهد یا اینکه راهی برای آزادسازی کشورم از دست کودتای کردلی‌ها پیدا کنم. یا سریدون^۳ را از دست رلین نجات دهم. یا بفهمم چطور باید ترون^۴ را از چنگال ذهنی آنگرا بیرون بکشم.

با فکر کردن به این‌همه دل‌مشغولی، تلوتو می‌خورم. با اینکه همیشه شک داشتم که نکند مرگ آنگرا دروغی بیش نباشد. هرگز، حتی در دیوانه‌وارترین افکارم هم فکر نمی‌کردم آنقدر قوی باشد که بتواند از جادویش به کسانی ببخشد که مجراء ندارند.

اما جادوی او به فساد آغشته شده، که به نوبه‌ی خود در زمانی خلق شده که هیچ قانونی جادو را به تبارهای سلطنتی متصل نمی‌کرد.

همین‌طور که همراه‌با روز از راهرویی به راهروی بعدی می‌رویم، نتیجه‌ی جادوی آنگرا را به چشم خودم می‌بینم. ونtralی روشن و رنگارنگی

متوجه ما نمی‌شوند و همزمان به اندازه‌ای نزدیک هستند که بتوانم نگاهی دزدکی به داخل‌شان بیندازم. سربازها درباری‌ها را دسته‌دسته کنار دیوارهای مطلا به صف می‌کنند، خدمتکاران حق‌حق گریه می‌کنند - اما از همه‌ی این‌ها وحشتناک‌تر، آن‌هایی‌اند که کناری ایستاده‌اند و هیچ کاری نمی‌کنند. آن‌هایی که همین‌طور بروبر به سربازهایی نگاه می‌کنند که این و آن را تهدید می‌کنند و می‌گویند که پادشاه جسی^۱ خلع شده و همسر او رلین، حکمران ونtralی خواهد بود، چون منبع قدرتی بسیار قوی‌تر از شوهرش به دست آورده است که هر کسی می‌تواند از آن استفاده کند - قدرتی که پادشاه آنگرا^۲ / اسپرینگ^۳ به او داده است.

- مگه آنگرا زنده‌ست؟

- قدرتش از قدرت مجرای سلطنتی بیشتره؟

- به همین خاطر زنده مونده؟

سؤالهای درباریان بالاتر از صدای تهدید سربازان، اتاق‌ها را پر می‌کند و همزمان با تپش ضربان قلبم، در گوشم می‌پیچد.

«آنگرا به ملکه‌ی ونtralی کمک کرد پادشاه رو سرنگون کنه.» نفسم قطع می‌شود. «قبل از این هم که کردل^۴ رو مال خودش کرده. وینتر و آتم^۵ رو تصرف کرده، پادشاه سامر^۶ رو هم که به دستور آنگرا کشتن، باوجود چنین اتفاقاتی، مردم به جای اینکه بترسن، شگفت‌زده شدن.» مردی که دنبالش می‌کنم - روز^۷، البته اگر اسم واقعی‌اش همین باشد - به من نگاهی می‌اندازد.

می‌گوید: «احتمالاً توی کل مدت این سه ماهی که آنگرا ناپدید شده بود، داشته نقشه‌ی این تصرف رو می‌کشیده، بنابراین انتقامش به اون

¹ Jesse

² Angra

³ Spring

⁴ Cordell

⁵ Autumn

⁶ Summer

⁷ Rares

¹ Paisly

² Mather

³ Ceridwen

⁴ Theron